

crèdit o crèdits extraordinaris en el pressupost de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present Llei té el caràcter de bases de l'activitat econòmica i de bases del règim jurídic de les Administracions públiques, d'acord amb el que disposen els articles 149.1.13 i 18 de la Constitució, respectivament.

Disposició final segona. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2006/111/CE de la Comissió, de 16 de novembre de 2006, relativa a la transparència de les relacions financeres entre els Estats membres i les empreses públiques, així com a la transparència financera de determinades empreses.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa esta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

No obstant això, el contingut del capítol III serà obligatori per als exercicis anuals que s'inicien a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Este annex conté la relació d'empreses les activitats de les quals corresponen a la secció D, concretament, des de la subsecció DA fins a la subsecció DN, inclusivament, de la nomenclatura estadística d'activitats econòmiques a la Comunitat Europea (rev. 1).

1. Indústries de l'alimentació, begudes i tabac.
2. Indústria tèxtil i de la confecció.
3. Indústria del cuir i del calçat.
4. Indústria de la fusta i del suro.
5. Indústria del paper, edició, arts gràfiques i reproducció de suports gravats.
6. Coqueries, refinament de petroli i tractament de combustibles nuclears.
7. Indústria química.
8. Indústria de la transformació del cautxú i matèries plàstiques.
9. Indústria d'altres productes minerals no metàl·lics.
10. Metal·lúrgia i fabricació de productes metàl·lics.
11. Indústria de la construcció de maquinària i equip mecànic.
12. Indústria de material i equip elèctric, electrònic i òptic.
13. Fabricació de material de transport.
14. Indústries manufactureres diverses.

7108 LLEI 5/2007, de 3 d'abril, de la Xarxa de Parcs Nacionals. («BOE» 81, de 4-4-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Esta llei té com a objecte establir el règim jurídic bàsic de la Xarxa de Parcs Nacionals, els objectius de la qual es declaren d'interés general de l'Estat, en el marc que estableixen els articles 45 i 1.23 de la Constitució.

La Xarxa de Parcs Nacionals es defineix com un sistema dirigit a integrar la mostra més representativa del conjunt de sistemes naturals espanyols, que donen lloc a un tot que ha de ser la síntesi del millor patrimoni natural espanyol, per al seu llegat en el millor estat de conservació possible a les generacions futures. Els elements bàsics de la Xarxa són els espais declarats Parcs Nacionals, seleccionats per ser representants significatius dels ecosistemes característics d'allò més valuós del patrimoni natural espanyol, per la qual cosa la seua conservació mereix atenció prioritària i ha de ser declarada d'interés general de l'Estat.

Els Parcs Nacionals destaquen pel seu alt valor ecològic i cultural, per la bellesa dels seus paisatges, o per la singularitat de la seua flora, de la seua fauna, de la seua geologia o de les seues formacions geomorfològiques, de manera que es poden considerar com a bons representants del o dels sistemes naturals corresponents.

La declaració d'un nou Parc Nacional tindrà, com a objectiu primordial, ajudar a completar la representativitat dels sistemes naturals en el conjunt de la Xarxa, la qual cosa obliga que prèviament a la declaració d'un nou Parc Nacional es faça una avaluació del grau en què el territori proposat com a tal, representa realment de manera significativa el sistema natural i els valors que s'han d'integrar en la Xarxa. Per a això, s'exigix que l'espai proposat siga altament representatiu quant a tipologia d'espècies i característiques naturals, d'algun o alguns dels sistemes naturals espanyols que es particularitzen en l'Annex d'esta Llei, que compta amb una proporció significativa de les espècies i comunitats que els representen, o d'aquelles més amenaçades a Espanya, així com amb una capacitat territorial i ecològica per a garantir a estes espècies i comunitats un estat de conservació favorable. Per a fer viable estos processos s'estableixen una sèrie d'exigències, com ara que tinga una superfície contínua i no fragmentada prou ocupada per formacions naturals, o que no puga haver-hi sòl urbanitzat ni susceptible de transformació urbanística, amb l'objectiu que siga viable la seua evolució natural, amb escassa intervenció humana o sense.

L'interés general de l'Estat en què la Xarxa constitueix una mostra completa dels principals sistemes naturals espanyols que puga ser llegada a les generacions futures, exigix que en la iniciativa per a la declaració es prioritze la inclusió de sistemes naturals encara no representats. Esta iniciativa correspon a les comunitats autònomes o al Govern de la Nació, amb l'acord previ favorable de les Assamblees Legislatives de les comunitats autònomes que aporten territori al Parc Nacional. La declaració d'un Parc Nacional per a la seua integració en la Xarxa de Parcs Nacionals serà desplegada per Llei de les Corts Generals.

Complementàriament, la naturalesa i les característiques dels objectius perseguits exigix que la proposta d'un nou Parc Nacional reunisca les garanties corresponents de transparència i de participació pública, per la qual cosa s'exigix que siga sotmesa a tràmit d'informació pública per un termini mínim de dos mesos, que s'incorporen a

l'expedient les al·legacions presentades, i que siga informada pel Consell de la Xarxa, abans que el ministre de Medi Ambient l'eleva al Consell de Ministres.

La dita proposta, per a assegurar la seua adequació als objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, ha d'incloure la denominació del Parc, els objectius conservacionistes que són d'interés general de l'Estat per al Parc previst, els límits proposats i la caracterització ambiental i socioeconòmica del territori afectat, junt amb l'anàlisi científica i tècnica demostrativa del compliment dels requisits establits per als Parcs Nacionals en la present llei; també ha d'incloure l'avaluació dels usos actuals que hi ha al parc, i les conseqüències jurídiques i socioeconòmiques sobre estos usos de la seua declaració, per a avaluar-ne la viabilitat.

Acceptada la proposta, la llei de declaració del Parc Nacional inclourà els elements de la proposta, destacant els objectius a cobrir pel Parc en el conjunt de la Xarxa, junt amb la particularització del procés transitori a seguir en el Parc per a adequar l'espai proposat a les conseqüències jurídiques derivades de la declaració i al compliment de les directrius bàsiques incloses en el Pla Director, així com una memòria econòmica amb la previsió de les inversions i les dotacions necessàries per a aconseguir estos objectius.

La declaració d'un espai marítim o terrestre com a Parc Nacional només té sentit si este complix els objectius de representació adequada de sistemes naturals espanyols en el conjunt de la Xarxa. Per això, el manteniment de les característiques que li donen este valor és primordial. Addicionalment, no podem oblidar que les característiques naturals presenten una gran fragilitat i que la seua modificació és, en la majoria dels casos, irreversible. Això ens porta al fet que el règim jurídic de protecció establert en les lleis declaratives haja de tindre un caràcter prevalent enfront de qualsevol altra normativa sectorial i que s'hi haja de destacar les activitats prohibides per no ser compatibles amb els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, i les mesures i terminis necessaris per a la seua eliminació, si n'hi ha en el Parc declarat; o, excepcionalment, si no es poden eliminar les mesures necessàries per a la correcció dels seus efectes per a fer el territori compatible amb els objectius de la Xarxa.

En el marc de la seua finalitat primordial: garantir, com a llegat per a les generacions futures, la conservació d'una mostra representativa dels principals sistemes naturals espanyols, la Xarxa ha d'assegurar un marc adequat per a la conservació dels Parcs Nacionals per la via de la cooperació interadministrativa; esta, partint, amb caràcter general, de la competència exclusiva de les comunitats autònomes per a la gestió, ha de facilitar el compliment dels objectius de cada Parc Nacional en el conjunt de la Xarxa, tant en l'àmbit tècnic com en el social o patrimonial, de manera que s'aconseguisquen sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents Administracions públiques.

Des de la perspectiva de la cooperació institucional per a l'èxit dels objectius de la Xarxa, el Ministeri de Medi Ambient ha d'establir un programa específic per al desenvolupament de les actuacions comunes de la Xarxa incloses en el Pla Director, que desenvolupe instruments de cooperació interadministrativa voluntària per a la consecució dels objectius de cada un dels Parcs Nacionals i de la Xarxa en el seu conjunt, col·laborant en l'aplicació dels mecanismes que establisquen les respectives lleis declaratives per a la supressió dels usos declarats amb caràcter bàsic com incompatibles amb la figura de Parc Nacional, i promovent l'increment i la consolidació del patrimoni públic en la Xarxa de Parcs Nacionals.

La llei tracta d'assegurar per a les generacions futures una mostra representativa del principal patrimoni natural espanyol, i declara com a interés general de l'estat cada un dels elements (Parcs Nacionals) que constitueixen la Xarxa, d'esta manera assegura que els valors que han justificat la seua declaració romanguen en el temps. Per això, és

necessari que s'establisquen mecanismes que permeten avaluar el grau de manteniment o de millora de les condicions exigides per a la declaració de Parc Nacional i que, en cas extrem, s'assegure que el reconeixement internacional que tenen en l'actualitat la Xarxa de Parcs Nacionals no siga posat en perill per situacions específiques que puguen afectar algun dels Parcs en particular. Per a això, la llei estableix la necessitat que hi haja un seguiment i una avaluació general del grau de compliment dels objectius de la Xarxa i, en particular, del compliment i grau d'abast dels objectius perseguits pels Parcs Nacionals, incloent-hi l'aplicació del Pla Director. A este efecte, s'estableix que, cada tres anys, el Ministeri de Medi Ambient ha d'elaborar un informe de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que s'ha d'eleva al Senat i s'ha de fer públic. El dit informe ha d'anar acompanyat d'un annex amb la situació en cada un dels Parcs Nacionals elaborat per la seua administració gestora.

Com a mesura extrema s'incorpora la pèrdua de la condició de Parc Nacional dels espais naturals declarats com a tals, sempre que s'hi produïssa una degradació significativa, mantinguda en el temps, apartant-se del compliment dels objectius que s'hi establixen en la Xarxa. La pèrdua de la condició de Parc Nacional d'un territori s'efectuarà per llei de les Corts Generals, amb l'audiència prèvia de l'òrgan que determine les comunitats autònomes afectades, i amb informe favorable del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals. La pèrdua de la condició de Parc Nacional es podrà únicament fonamentar en la pèrdua de representativitat del Parc respecte als objectius perseguits per a la Xarxa de Parcs Nacionals, reflectida en la no-adequació, greu i mantinguda, que establixen els articles 9 i 13 d'esta llei.

No cal oblidar en este sentit el reconeixement internacional aconseguit per als Parcs Nacionals, que podria perillar si no hi ha una adequació constant de les seues característiques als objectius de qualificació d'estos, que mantinguen el seu caràcter modèlic en la planificació i gestió, en l'àmbit internacional. En última instància, la falta de representació adequada del conjunt dels sistemes naturals espanyols en un dels Parcs, sempre es pot resoldre amb la declaració d'un altre espai que reunisca les condicions adequades per a representar els dits sistemes naturals afectats per la pèrdua de condició de Parc Nacional.

En este marc, i d'acord amb les sentències del Tribunal Constitucional, esta llei se centra en l'establiment dels criteris bàsics per a la salvaguarda i millora de la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya, que considera que la Xarxa, com a sistema, té una naturalesa i uns objectius propis i necessita un marc normatiu bàsic i un sistema de relacions necessaris per al seu funcionament, perquè facen viable el compliment dels mencionats objectius. Es defineix, per a això, un model que integra tant les disposicions bàsiques que es recullen en la present llei, com la resta de normativa bàsica general (directrius definides en els continguts declarats constitucionals del vigent Pla Director de la Xarxa) aplicables a tots els Parcs Nacionals.

Les dites disposicions afecten tant les mesures de protecció preventiva a establir per part de la Comunitat o comunitats autònomes implicades, que hauran d'entrar en vigor amb l'adopció de l'acord per l'Assemblea Legislativa de la comunitat autònoma, per a evitar actes sobre l'espai proposat que puguen arribar a fer impossible o dificultar de manera important la consecució dels objectius de la declaració, com al fet que, després de la declaració, el sòl inclòs en el Parc Nacional no podrà ser objecte de cap tipus de transformació no prevista en el Pla Rector d'Ús i Gestió i en cap cas podrà ser susceptible d'urbanització o edificació, ja que es considera sòl no urbanitzable de protecció especial.

El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals ha de definir els objectius estratègics de la Xarxa i les directrius bàsiques generals per a la planificació i la conservació dels Parcs Nacionals, així com la programació de les actuacions que haurà de desenvolupar esta per a aconseguirlos, tant

en matèria de cooperació i col·laboració amb altres Administracions o organismes, nacionals o internacionals, com en matèries comunes de la Xarxa, o en la determinació dels projectes d'interès general que podran ser objecte de finançament estatal. Igualment ha d'incloure les actuacions necessàries per a mantindre la imatge i la coherència interna de la Xarxa, el seu seguiment continu i l'avaluació anual del grau de compliment dels objectius establits.

Cal destacar que, igual que en la resta dels processos previstos en esta llei, en l'elaboració i revisió del Pla Director s'exigix un procediment participatiu i obert, i l'obligació del seu sotmetiment a avaluació ambiental, com a garantia addicional d'informació i participació pública.

El Ministeri de Medi Ambient ha de ser l'encarregat de formular la revisió i d'adaptar a les sentències del Tribunal Constitucional i als continguts de la present llei el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals vigent, incloent-hi les directrius i els criteris comuns per a la gestió de valors el significat de la qual, per a assegurar la representativitat dels elements dels sistemes naturals espanyols en el conjunt de la Xarxa, exigisca la seua conservació. La importància d'esta conservació fa que fins que no s'aprove el nou Pla Director de la Xarxa, esta llei mantinga la vigència de l'actual, naturalment, en el que declara constitucional el Tribunal Constitucional.

En cada un dels Parcs Nacionals s'elaborarà i aprovarà per les Administracions competents un Pla Rector d'Ús i Gestió, ajustat al Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals, que ha de ser l'instrument bàsic de planificació i en el procediment d'elaboració del qual ha de ser preceptiu un procés de participació pública, que assegure que, abans de la seua aprovació, haja sigut sotmés a tràmit d'informació pública i a informe del Patronat i del Consell de la Xarxa.

La llei manté el Consell de la Xarxa com a òrgan col·legiat de caràcter consultiu, adscrit al Ministeri de Medi Ambient, amb funcions d'informar preceptivament sobre tots els aspectes rellevants en el compliment dels objectius de la Xarxa i dels Parcs, així com sobre la seua planificació, criteris de distribució dels recursos financers per a la Xarxa de Parcs Nacionals que es puguin assignar en els Pressupostos Generals de l'Estat, seguiment i avaluació del funcionament de la Xarxa, i proposta de declaració, modificació o, si és el cas, de retirada de la condició de Parc Nacional.

El Patronat es defineix com l'òrgan de participació de la societat en els Parcs Nacionals. Es constituirà un Patronat en cada un d'estos, en el qual estaran representades l'Administració General de l'Estat, l'Administració de la/les comunitats autònomes que integren el Parc i les Administracions Locals, així com aquelles institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el Parc, o els fins del qual concorden amb els objectius d'esta llei. Els Patronats dels Parcs Nacionals estaran adscrits, a efectes administratius, a la Comunitat Autònoma on estiga situat el Parc Nacional. En el cas de Parcs Nacionals situats en diverses comunitats autònomes, hauran d'estar adscrits en la manera que estes acorden. En el cas de Parcs Nacionals de competència estatal hauran d'estar adscrits a l'Administració General de l'Estat.

La Xarxa existent i les polítiques espanyoles en matèria de Parcs Nacionals han de reforçar la imatge i el reconeixement internacional obtinguts, ampliant la seua projecció exterior i el paper internacional que estes posseïxen en l'actualitat. Per a això, el Ministeri de Medi Ambient representarà Espanya en les xarxes internacionals equivalents, participant en les seues iniciatives, i establint mecanismes de cooperació internacional que permeten la projecció externa de la Xarxa. Així mateix, el Ministeri haurà de contribuir a la implicació dels agents socials i a la participació de la societat en la consecució dels objectius de la Xarxa; igualment, haurà de promoure un millor coneixement científic en matèries relacionades amb els Parcs Nacionals i una adequada difusió de la informació disponible, així

com contribuir, a través de la seua línia de subvencions, al finançament de les iniciatives de foment del desenvolupament sostenible que puguin aprovar les Administracions competents en les àrees d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals.

Els territoris que mereixen la consideració de Parcs Nacionals són un producte social en el sentit que són el resultat de la interacció històrica de la societat amb el territori, amb formes i intensitats que patixen una continua transformació i que, en els temps actuals, s'han desequilibrat en contra del manteniment del patrimoni natural més valorable. En tot cas, el deute amb les generacions precedents recomana que en l'aplicació de l'eliminació d'activitats que posen en perill els objectius de la Xarxa, és de preferència als acords voluntaris per a l'adquisició dels drets afectats, i que junt amb la delimitació de l'àmbit territorial de la zona perifèrica de protecció, i del règim jurídic d'esta, i de l'àrea d'influència socioeconòmica del Parc, es consideren les mesures específiques que ajuden a promoure un desenvolupament més sostenible en estos àmbits, que, en tot cas, han de ser compatibles amb l'assoliment dels objectius de la Xarxa. La Xarxa de Parcs Nacionals ha d'assegurar la viabilitat de la coexistència entre els Parcs Nacionals i el seu entorn, demostrant, amb el desenvolupament de «bones pràctiques», l'aportació que l'existència dels Parcs Nacionals significa per al desenvolupament sostenible del territori de la seua àrea d'influència. En cas que l'àmbit territorial d'un Parc Nacional incloga més del 50% del sòl no urbanitzable d'un terme municipal, excloses d'este còmput les superfícies de titularitat autonòmica o estatal, s'exigix que la llei declarativa incorpore un programa de mesures específiques per a promoure el desenvolupament en el dit municipi, que n'especifique el finançament.

Des de la perspectiva i els objectius assenyalats, en el Títol primer es recullen les Disposicions Generals que afecten la definició de l'objecte de la llei i els deures de conservació de la Xarxa de Parcs Nacionals pels poders públics, així com l'obligació de fomentar-hi la col·laboració amb la societat i la participació i informació sobre l'assoliment dels objectius perseguits per a la Xarxa i per als Parcs Nacionals. Igualment, es recullen les definicions associades a la llei i, particularment, la que es referix a l'àrea d'influència socioeconòmica, la delimitació precisa de la qual es remet a les lleis declaratives de cada Parc.

El Títol segon es dedica a la regulació de la Xarxa de Parcs Nacionals, que estableix els seus objectius, als quals ja s'ha fet referència en paràgrafs anteriors, les funcions associades al Ministeri de Medi Ambient per al compliment d'eixos objectius, l'estructura, composició i objectius del Consell de la Xarxa i la particularització de l'instrument fonamental d'esta per a assolir els seus objectius –el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals– les característiques bàsiques de la qual ja han sigut assenyalades.

El Títol tercer se centra en els objectius a cobrir pels Parcs Nacionals en el conjunt de la Xarxa, els requisits que han de complir per a la declaració o modificació de límits, el procediment de la dita declaració o modificació, els continguts de la proposta de declaració i la tramitació que s'ha de seguir per esta, així com les mesures preventives que asseguren el manteniment de les condicions mereixedores de la declaració fins al final de l'aprovació de la llei corresponent. Igualment es recullen els aspectes que s'han d'incloure en la llei de declaració, els efectes jurídics de la dita declaració pel que fa, fonamentalment, a la utilitat pública o l'interès social de les actuacions que, per a la consecució dels objectius dels Parcs Nacionals, hagen d'escometre les Administracions Públiques, al dret de tanteig i retracte, les activitats prohibides per no ser compatibles amb els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, i les mesures i el termini precisos per a la seua eliminació, si existiren en el Parc declarat, o, excepcionalment, si no es poden eliminar, les mesures necessàries per a la correcció

dels seus efectes. També es recullen les circumstàncies en què es produirà la pèrdua de la condició de Parc Nacional per a un territori si este s'aparta greument i reiteradament dels requisits establits per a estos, així com el procediment corresponent.

Capítol a banda dins d'este Títol tercer mereix: la gestió dels Parcs Nacionals, que correspon de manera íntegra a les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguen situats, excepte en el cas de Parcs Nacionals declarats sobre aigües marines sota sobirania o jurisdicció nacional; les disposicions referents als Plans Rectors d'Ús i Gestió, que s'han d'aprovar per a tots i cada un dels Parcs Nacionals, el contingut mínim del qual es regula en la present Llei; els continguts bàsics dels Patronats com a òrgan de participació de la societat en els Parcs Nacionals, que han d'informar preceptivament tots els aspectes lligats a la gestió dels Parcs, i en el qual estaran representades les tres Administracions, així com les institucions i associacions els fins de les quals estiguen vinculats al Parc Nacional i les organitzacions conservacionistes. També formen part d'este Títol tercer la regulació de les ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals que poden establir les Administracions públiques per a promoure el desenvolupament sostenible en les seues àrees d'influència i la regulació del finançament de la gestió de cada Parc Nacional, del Consell de la Xarxa, així com els instruments de cooperació financera interadministrativa per a assegurar el compliment dels objectius de la present Llei, i l'aplicació de les directrius bàsiques que s'establisquen en el Pla Director

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta Llei té com a objecte establir el règim jurídic bàsic de la Xarxa de Parcs Nacionals, els objectius del qual es declaren d'interés general de l'Estat.

Article 2. *Deures dels poders públics.*

Tots els poders públics i, en especial, les Administracions Públiques, en els seus respectius àmbits competencials, vetllaran per la conservació de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Amb este objectiu, fomentaran la col·laboració amb la societat i la seua participació en l'èxit dels objectius de la Xarxa i de cada Parc Nacional, i garantiran l'accés a la informació disponible en esta matèria, així com la divulgació de les dades que es consideren d'interés públic.

Article 3. *Definicions.*

A l'efecte del que estableix esta Llei s'entendrà per:

a) Parcs Nacionals: espais naturals d'alt valor ecològic i cultural, poc transformats per l'explotació o activitat humana que, quant a la bellesa dels seus paisatges, la representativitat dels seus ecosistemes o la singularitat de la seua flora, de la seua fauna, de la seua geologia o de les seues formacions geomorfològiques, posseïxen uns valors ecològics, estètics, culturals, educatius i científics destacats la conservació dels quals mereix una atenció preferent i es declara d'interés general de l'Estat.

b) Zona perifèrica de protecció: és l'espai marítim o terrestre exterior, continu i limítrof a un Parc Nacional, dotat d'un règim jurídic propi destinat a projectar els valors del Parc en el seu entorn i a amortir els impactes ecològics

o paisatgístics procedents de l'exterior sobre l'interior del Parc Nacional.

c) Àrea d'influència socioeconòmica d'un Parc Nacional: territori constituït pels termes municipals que aporten terreny a este o a la seua Zona perifèrica de protecció, així com, excepcionalment, sempre que hi haja causes objectives que els definisquen, per altres directament de relacionades, quan així es considere en les lleis declaratives, en les quals les Administracions Públiques duren a terme polítiques actives per al seu desenvolupament.

d) Xarxa de Parcs Nacionals: sistema integrat tant per aquells espais declarats Parcs Nacionals, que constitueixen la representació més singular i valuosa dels millors espais naturals característics del patrimoni natural espanyol, com pel seu marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament.

e) Sistema natural: conjunt d'elements i processos, biològics, geològics i climàtics interdependents que, com a resultat de la lliure evolució sobre un territori, caracteritzen la seua ecologia i el seu paisatge fins a definir un escenari propi, recognoscible i singular.

TÍTOL II

La Xarxa de Parcs Nacionals

Article 4. *Objectius de la Xarxa.*

En el marc de la seua finalitat primordial de garantir, com a llegat per a les generacions futures, la conservació d'una mostra representativa dels principals sistemes naturals espanyols assenyalats en l'Annex de la present Llei, els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals són:

a) Formar un sistema complet i representatiu dels dits sistemes naturals.

b) Assegurar un marc adequat per a la conservació dels sistemes naturals, basat en la coordinació i cooperació interadministrativa.

c) Col·laborar en el compliment dels objectius dels Parcs Nacionals, tant en l'àmbit tècnic com en el social o patrimonial.

d) Aconseguir sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents Administracions públiques.

e) Cooperar, en l'àrea d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals, en la implantació de models de desenvolupament sostenible que servisquen de referència per al conjunt del territori.

f) Reforçar la imatge exterior i el paper internacional que exercixen les polítiques espanyoles en matèria de Parcs Nacionals, així com les aportacions de les distintes Administracions competents.

g) Contribuir a la conscienciació ambiental en la societat, en col·laboració amb les institucions i organitzacions pertinents.

Article 5. *Funcions de l'Administració General de l'Estat.*

1. Per a l'èxit dels anteriors objectius, competixen a l'Administració General de l'Estat les funcions següents:

a) Elaborar el Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i les seues revisions, incloent-hi les directrius i els criteris comuns per a la gestió de valors la conservació de la qual ha sigut declarada com d'interés general.

b) Realitzar el seguiment i l'avaluació general de la Xarxa, en particular del compliment i grau d'abast dels seus objectius, d'acord amb el procediment establert pel Consell de la Xarxa.

c) Desenvolupar i finançar el programa específic d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa inclòs en el Pla Director.

d) Proposar instruments de cooperació per a la consecució dels objectius de cada un dels Parcs Nacionals i de la Xarxa en el seu conjunt.

e) Facilitar la comunicació i l'intercanvi d'experiències i investigacions entre el col·lectiu de persones que treballen en la Xarxa.

f) Contribuir a la implicació dels agents socials i a la participació de la societat en la consecució dels objectius de la Xarxa.

g) Promoure l'aplicació dels mecanismes que estableixen les respectives lleis declaratives per a la supressió dels usos declarats amb caràcter bàsic com a incompatibles amb els objectius de la Xarxa per al Parc Nacional.

h) Promoure, en el marc dels objectius de la Xarxa i basant-se preferentment en acords voluntaris, l'increment i la consolidació del patrimoni públic en la Xarxa de Parcs Nacionals.

i) Promoure un millor coneixement científic en matèries relacionades amb la Xarxa de Parcs Nacionals i una adequada difusió de la informació disponible.

j) Contribuir, a través de la seua línia de subvencions, al finançament de les iniciatives de foment del desenvolupament sostenible que puguen aprovar les Administracions competents en les àrees d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals.

k) Representar Espanya, en el marc de les seues competències, en les xarxes internacionals equivalents, participant en les seues iniciatives, i establir mecanismes de cooperació internacional que permeten la projecció externa de la Xarxa.

2. Cada tres anys el Ministeri de Medi Ambient elaborarà un informe de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que, amb un informe previ del Consell de la Xarxa, s'eleva al Senat i es farà públic. El dit informe estarà acompanyat d'un annex amb la situació en cada un dels Parcs Nacionals elaborat per la seua administració gestora.

Article 6. *El Consell de la Xarxa.*

1. El Consell de la Xarxa és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu, que està adscrit al Ministeri de Medi Ambient.

2. La composició i el funcionament del dit òrgan s'han de determinar reglamentàriament, amb la consulta prèvia de les comunitats autònomes implicades.

3. Han de formar part del Consell l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes els territoris de les quals estiguen situats en els Parcs Nacionals, una representació dels municipis inclosos en les àrees d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals, els presidents dels Patronats, una representació adequada de les associacions dels fins de la qual estiguen vinculats a la protecció del medi ambient i de les organitzacions agràries, pesqueres, empresarials i sindicals, així com de les associacions de propietaris de terrenys inclosos en els Parcs Nacionals.

Poden assistir a les reunions del Consell, amb veu, però sense vot, representants de les restants comunitats autònomes que manifesten el seu interès en què es declare un Parc Nacional en el seu territori.

4. Correspon al Consell informar sobre:

a) La proposta de declaració de nous Parcs Nacionals o de modificació dels ja existents. El dit informe haurà de ser previ a la tramitació legislativa de la proposta.

b) La proposta de revocació de la declaració d'un Parc Nacional.

c) El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals, així com les seues revisions.

d) Els projectes de disposicions estatals que afecten de manera directa els Parcs Nacionals.

e) Els criteris de distribució dels recursos financers que s'assignen en els Pressupostos Generals de l'Estat per al programa d'actuacions de caràcter comú de la Xarxa de Parcs Nacionals.

f) La memòria anual de la Xarxa de Parcs Nacionals, abans de la seua elevació al Ministeri de Medi Ambient per a la seua aprovació.

g) Els informes triennals de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que el Ministeri de Medi Ambient ha d'eleva al Senat.

h) La proposta de sol·licitud de distincions internacionals per als Parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals.

i) Els Plans Rectors d'Ús i Gestió dels diferents Parcs Nacionals, abans de la seua aprovació.

j) I totes les qüestions d'interès general per a la Xarxa que li siguen requerides.

Article 7. *Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. Com a instrument bàsic de coordinació per a la consecució dels objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals s'ha d'elaborar un Pla Director que ha d'incloure, almenys:

a) Els objectius estratègics de la Xarxa de Parcs Nacionals durant la vigència del Pla Director, així com la programació de les actuacions que desenvoluparà la Xarxa per a aconseguir-los.

b) Els objectius a aconseguir en matèria de cooperació i col·laboració amb altres Administracions o organismes, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional.

c) Les actuacions necessàries per a mantindre la imatge i la coherència interna de la Xarxa.

d) Les directrius per a la planificació i la conservació dels Parcs Nacionals.

e) El programa d'actuacions comunes de la Xarxa, i els procediments per al seu seguiment continu i avaluació.

f) La determinació dels projectes d'interès general que podran ser objecte de finançament estatal.

2. El Pla Director tindrà una vigència màxima de deu anys. Anualment, el Ministeri de Medi Ambient incorporarà en la memòria de la Xarxa un informe sobre el seu compliment.

3. El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals haurà de ser elaborat pel Ministeri de Medi Ambient i aprovat per Reial Decret, amb un informe previ del Consell de la Xarxa. Per a la seua elaboració i revisió s'haurà de seguir un procediment amb participació pública, en el qual participaran, almenys, les comunitats autònomes i els Patronats dels Parcs Nacionals, que ha de ser sotmès a avaluació ambiental.

TÍTOL III

Els Parcs Nacionals

Article 8. *Objectiu dels Parcs Nacionals.*

La declaració d'un Parc Nacional té com a objecte conservar la integritat dels seus valors naturals, representatius del sistema natural espanyol pels quals ha sigut declarat, així com ordenar el seu ús i gaudi i fomentar el coneixement dels seus valors sense excloure els qui presenten algun tipus de discapacitat, promoure la conscienciació i l'educació ambiental de la societat, contribuir al foment de la investigació científica, al desenvolupament sostenible de les poblacions i a la conservació dels valors culturals i les formes de vida tradicional compatibles amb la seua conservació.

Article 9. *Requisits dels Parcs Nacionals.*

1. Els requisits que ha de reunir un espai perquè pugui ser declarat com a Parc Nacional, són:

a) Ha de ser molt representatiu quant a tipologia d'espècies i característiques naturals, d'algun o alguns dels sistemes naturals inclosos en l'Annex d'esta Llei.

b) Ha de comptar amb una proporció rellevant de les espècies i comunitats pròpies del sistema natural que pretenga representar en la Xarxa, o d'aquelles més singulars o amenaçades a Espanya, així com capacitat territorial i ecològica per a garantir que estes espècies i comunitats, amb grandàries de poblacions ecològicament significatives, puguen mantindre o aconseguir un estat de conservació favorable.

c) Tindrà una superfície contínua i no fragmentada suficient per a permetre l'evolució natural amb escassa intervenció humana o sense, de manera que es mantinguen les seues característiques físiques i biològiques, i s'assegure el funcionament dels processos naturals presents. A este efecte, la superfície del Parc Nacional, excepte casos degudament justificats, ha de tindre:

Almenys, 15.000 hectàrees en Parcs Nacionals terrestres o maritimoterrestres peninsulars.

Almenys, 5.000 hectàrees en Parcs Nacionals terrestres o maritimoterrestres insulars.

Almenys, 20.000 hectàrees en Parcs Nacionals en aigües marines.

d) La superfície del Parc Nacional s'ha de caracteritzar per la continuïtat territorial, entesa com a absència de fragmentació de la seua superfície i d'elements d'estrangulació territorial, llevat d'excepcions degudament justificades.

e) Ha d'estar ocupat, en una superfície adequada, per formacions naturals, sense explotacions extractives de caràcter agrícola, forestal, hidràulic o miner, ni elements artificials que alteren significativament l'estètica del paisatge o el funcionament dels ecosistemes.

2. En la superfície proposada per a incloure's en un Parc Nacional no pot haver-hi sòl susceptible de transformació urbanística ni sòl urbanitzat.

Article 10. *Declaració de Parcs Nacionals.*

1. La declaració de Parc Nacional, basada en l'apreciació de l'interés general de l'Estat en la seua conservació i en la seua aportació a la Xarxa, s'ha de fer per Llei de les Corts Generals. Esta declaració implicarà la inclusió del Parc en la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya. Tindran prioritat les propostes que impliquen la inclusió de sistemes naturals no representats en la Xarxa.

2. La declaració com a Parc Nacional d'un espai natural requerirà que prèviament haja sigut aprovat un Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals en què, com a mínim, es trobe inclòs el dit espai natural i la seua àrea de protecció.

3. La iniciativa per a la declaració com a Parc Nacional d'un espai natural correspon a l'òrgan que determine la Comunitat Autònoma o el Govern de l'Estat. En tot cas, la iniciativa es formalitzarà per mitjà de l'aprovació inicial de la proposta per les comunitats autònomes en el territori de les quals es troben situats.

4. La proposta de declaració ha d'incloure:

a) Els objectius conservacionistes de la Xarxa que haja de complir el Parc.

b) Els límits geogràfics.

c) L'anàlisi científica i tècnica del compliment dels requisits establits per als Parcs Nacionals.

d) El diagnòstic ecològic de l'estat de conservació dels sistemes naturals que està inclòs en la proposta.

e) L'anàlisi socioeconòmica dels municipis afectats i del context comarcal o regional.

f) L'avaluació dels efectes de la declaració sobre els usos existents.

g) Els estudis ambientals i socioeconòmics que permeten estimar les conseqüències de la declaració, incloent-hi una anàlisi sobre el grau d'acceptació de la proposta per la població implicada, així com les estimacions sobre la seua repercussió en el pressupost de les Administracions Públiques afectades.

h) La delimitació de la zona perifèrica de protecció i el seu règim jurídic.

i) La delimitació de l'àrea d'influència socioeconòmica.

j) La identificació de les mesures de protecció preventiva.

5. La proposta, després de la seua aprovació inicial, serà sotmesa a tràmit d'informació pública per un termini mínim de tres mesos, on s'incorporaran a l'expedient les al·legacions presentades i les seues respostes.

6. Finalitzat el tràmit anterior, la proposta haurà de ser sotmesa a l'Assemblea Legislativa de la Comunitat o comunitats autònomes afectades i, després d'obtenir l'acord favorable, haurà de ser traslladada al Ministeri de Medi Ambient per a ser sotmesa a informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i dels Ministeris afectats.

7. L'informe del Consell de la Xarxa es pronunciarà sobre el grau de compliment dels requisits establits en l'article 9 d'esta Llei, sobre el resultat del tràmit d'informació pública i sobre les actuacions d'interés general que podrien ser objecte de finançament estatal.

8. Després dels tràmits anteriors, el Govern remetrà a les Corts Generals el projecte de Llei per a la seua tramitació.

Article 11. *Règim de protecció preventiva.*

1. Sense perjudi del que disposa el Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals que afecta l'espai natural proposat com a Parc i a la seua àrea de protecció, les mesures de protecció preventiva incloses en la proposta entraran en vigor amb l'adopció de l'acord de l'aprovació inicial de la proposta prèvia a l'inici del tràmit d'informació pública a què es referix l'article anterior, per a evitar actes sobre l'espai proposat que puguen arribar a fer impossible o dificultar de manera important la consecució dels objectius de la declaració.

2. L'esmentat règim de protecció preventiva suposarà que no es pugui atorgar cap autorització, llicència o concessió addicional a les preexistents que habilite per a la modificació de la realitat física i biològica, sense informe previ favorable de l'administració ambiental competent. Este informe ha de ser negatiu si en l'autorització, llicència o concessió sol·licitada concorre alguna de les circumstàncies a què es referix l'apartat anterior i ha de ser emés en el termini màxim de 90 dies.

En particular, no es podrà procedir a la classificació com a sòl urbà o susceptible de ser urbanitzat, de l'espai inclòs en la proposta.

3. El règim de protecció preventiva s'haurà d'aplicar fins a l'entrada en vigor de la Llei declarativa o, si no n'hi ha, per un termini màxim de cinc anys.

Article 12. *Contingut mínim de la declaració de Parc Nacional.*

1. La Llei de declaració d'un espai com a Parc Nacional, com a mínim, ha de contindre:

a) La denominació del Parc,

b) Els objectius que ha de complir el Parc en el conjunt de la Xarxa,

c) El seu àmbit territorial, amb descripció dels seus límits geogràfics,

d) Les prohibicions i limitacions de tots aquells usos i activitats que alteren o posen en perill la consecució dels objectius del Parc en el conjunt de la Xarxa, sense perjudi de les indemnitzacions que es puguin derivar respecte dels drets i interessos patrimonials legítims, així com el termini per a la seua supressió, si és el cas.

e) El règim sancionador específic d'aplicació,

f) L'àmbit territorial de la seua zona perifèrica de protecció, amb la descripció dels límits geogràfics i del seu règim jurídic, incloent-hi les limitacions necessàries a este efecte, i

g) L'àrea d'influència socioeconòmica.

2. Així mateix, s'ha d'acompanyar d'una memòria econòmica amb la previsió de les inversions i dotacions necessàries per a aconseguir els estàndards necessaris per al compliment dels objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, els quals es determinaran en el Pla Director.

3. En cas que l'àmbit territorial d'un Parc Nacional incloga més del 50 per cent del sòl no urbanitzable d'un terme municipal, excloent-ne en este còmput les superfícies de titularitat autonòmica o estatal, la Llei incorporarà un programa de mesures específiques per a promoure el desenvolupament en el dit municipi, especificant-ne el finançament.

Article 13. *Efectes jurídics de la declaració de Parc Nacional.*

El règim jurídic de protecció establert en les lleis declaratives tindrà caràcter prevalent enfront de qualsevol altra normativa sectorial. En particular, la declaració comporta:

1. La d'utilitat pública o interès social de les actuacions que, per a la consecució dels objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, hagen d'escometre les Administracions Públiques.

2. La facultat de l'Administració competent per a l'exercici dels drets de tanteig i de retracte respecte dels actes o negocis jurídics de caràcter onerosos i celebrats entre vius que comporten la creació, transmissió, modificació o extinció de drets reals que recaiguen sobre béns rústics situats al seu l'interior, incloent-hi qualssevol operacions o negocis en virtut dels quals s'haja d'adquirir la majoria en el capital social de societats titulars dels drets reals esmentats. A este efecte:

a) El transmetent haurà de notificar fefaentment a l'Administració competent el preu i les condicions essencials de la transmissió pretesa. Dins dels tres mesos següents a la notificació, la dita Administració podrà exercir el dret de tanteig obligant-se al pagament del preu convingut en un període no superior a dos exercicis econòmics.

b) Quan el propòsit de transmissió no s'haja notificat de manera fefaent, l'Administració competent podrà exercir el dret de retracte, en el termini d'un any a partir de la data en què tinga coneixement de la transmissió i en els mateixos termes previstos per al de tanteig.

c) Els registradors de la Propietat i Mercantils no inscriuran transmissió o constitució de cap dret sobre els béns mencionats sense que s'acredite haver complert amb els requisits assenyalats en este apartat.

3. La prohibició de:

a) La pesca esportiva i recreativa i la caça esportiva i comercial, així com la tala amb fins comercials. En cas d'existir les dites activitats en el moment de la declaració, les Administracions competents adoptaran les mesures necessàries per a la seua eliminació, dins del termini que, a este efecte, establirà la Llei declarativa.

L'administració gestora del Parc Nacional podrà programar i organitzar activitats de control de poblacions i de

restauració d'hàbitats, d'acord amb els objectius i determinacions del Pla Director i del Pla Rector d'Us i Gestió.

b) Els aprofitaments hidroelèctrics i miners, vies de comunicació, xarxes energètiques i altres infraestructures, excepte en circumstàncies excepcionals degudament justificades per raons de protecció ambiental i interès social, i sempre que no hi haja una altra solució satisfactòria. En cas que les dites activitats o instal·lacions, excepte les mineres, estiguen presents en el moment de la declaració i no siga possible la seua supressió, les Administracions competents adoptaran les mesures necessàries per a la correcció dels seus efectes, dins del termini que, a este efecte, establirà la Llei declarativa.

c) Les explotacions de recursos naturals o agraris diferents de les indicades en l'apartat a) d'este article, excepte aquelles que són compatibles amb l'èxit dels objectius del Parc, es basen en drets consolidats i constitueixen una aportació reconeguda de valors culturals o ecològics que no alteren els processos naturals. En cas d'haver-hi activitats no exceptuades en el moment de la declaració, les Administracions competents adoptaran les mesures necessàries per a la seua eliminació, dins del termini que estableisca la Llei declarativa.

d) El sobrevol a menys de 3.000 metres d'altura, excepte autorització expressa o per causa de força major.

4. En l'aplicació de les mesures a què es referix l'apartat anterior s'haurà de donar preferència als acords voluntaris per a l'adquisició dels drets afectats.

5. El sòl, objecte de la declaració de Parc Nacional, no podrà ser susceptible d'urbanització ni edificació, sense perjudi del que determine el Pla Rector d'Us i Gestió, quant a les instal·lacions necessàries per a garantir la seua gestió i contribuir al millor compliment dels objectius del Parc Nacional.

6. Els Plans hidrològics de demarcació i les Administracions competents en matèria hidràulica asseguraran els recursos hídrics adequats en quantitat i qualitat per al manteniment dels valors i l'èxit dels objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Article 14. *Procediment de modificació dels límits dels Parcs Nacionals.*

1. La modificació dels límits d'un Parc Nacional es tramitarà conforme al procediment previst per a la declaració, o d'acord amb el que s'estableisca específicament en la seua llei declarativa.

2. Excepcionalment, per Acord del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Medi Ambient o a iniciativa de la Comunitat Autònoma corresponent, es podran incorporar a un Parc Nacional terrenys limítrofs, de semblants característiques o els valors del qual siguen complementaris amb els d'aquell, sempre que concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Que siguen de titularitat de l'Estat o de les comunitats autònomes.

b) Que siguen incorporats al patrimoni públic per al millor compliment dels fins de la present Llei.

c) Que siguen aportats pels seus propietaris per a l'èxit dels dits fins.

La proposta haurà de ser sotmesa a tràmit d'informació pública per un termini mínim de dos mesos, en què s'incorporen a l'expedient les al·legacions presentades. Abans de ser presentada al Consell de Ministres, la proposta haurà de ser sotmesa a informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Article 15. *Pèrdua de la condició de Parc Nacional.*

1. La pèrdua de la condició de Parc Nacional s'haurà d'efectuar per Llei de les Corts Generals, a proposta del Govern de l'Estat, amb l'audiència prèvia de l'òrgan que

determinen les comunitats autònomes afectades, informació pública durant un període de tres mesos i informe favorable del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

2. La pèrdua de la condició de Parc Nacional només es podrà fonamentar en l'incompliment greu i reiterat dels requisits establits per als Parcs Nacionals en els articles 9 i 13.

3. Després de la pèrdua de condició de Parc Nacional, seguiran en vigor els instruments de planificació i gestió de l'espai natural fins que l'administració competent procedisca a la seua substitució, modificació o adequació a la nova situació jurídica de l'espai natural.

Article 16. *Gestió dels Parcs Nacionals.*

1. La gestió i l'organització dels Parcs Nacionals correspon directament a les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguen situats.

2. Correspondrà a l'Administració General de l'Estat la gestió dels Parcs Nacionals declarats sobre aigües marines sota la sobirania o jurisdicció nacional, si l'ecosistema protegit no té continuïtat ecològica amb la part terrestre o la zona maritimoterrestre situades a la Comunitat Autònoma.

3. En els casos en què un Parc Nacional s'estenga pel territori de dos o més comunitats autònomes, a fi d'aconseguir els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, estes establiran de comú acord les fórmules de col·laboració necessàries per a assegurar l'aplicació del principi de gestió integrada.

Article 17. *Plans Rectors d'Ús i Gestió.*

1. En cada un dels Parcs Nacionals s'elaborarà i aprovarà per les Administracions competents un Pla Rector d'Ús i Gestió, que serà l'instrument bàsic de planificació.

2. Els Plans rectors d'ús i gestió s'ajustaran al Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals i contindran, almenys:

a) Les normes, els objectius, les línies d'actuació, i els criteris generals d'ús i ordenació del Parc.

b) La zonificació del Parc, que delimita les àrees dels diferents usos i estableix la normativa d'aplicació en cada una d'estes, d'acord amb els tipus de zones que s'establisquen en el Pla Director.

c) Les actuacions necessàries per a la consecució dels objectius del Parc en matèries com ara conservació, ús públic, investigació i educació ambiental, i l'estimació econòmica dels seus costos.

d) La relació de les activitats incompatibles amb els objectius del Parc.

e) Les condicions sota les quals es poden desenvolupar les activitats compatibles amb els objectius del Parc.

f) Els criteris per a la supressió de les formacions vegetals exòtiques presents en l'interior del Parc Nacional, així com per al control de les espècies invasores.

3. El procediment d'elaboració dels Plans Rectors d'Ús i Gestió inclourà necessàriament tràmits d'audiència als interessats, informació pública i consulta a les Administracions Públiques afectades, així com els informes previs del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i del Patronat.

4. En el supòsit de Parcs Nacionals en aigües marines exteriors, el règim de protecció dels recursos pesquers, així com les possibles limitacions o prohibicions de l'activitat pesquera, les haurà de regular el Govern, a proposta conjunta del Ministeri de Medi Ambient i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Article 18. *Patronats.*

1. El Patronat és l'òrgan de participació de la societat en els Parcs Nacionals. Es constituirà un Patronat en cada un d'estos, en què estaran representats, almenys, l'Administració General de l'Estat, l'Administració de la comunitat autònoma o les comunitats autònomes i les Administracions Locals, els agents socials de la zona, així com aquelles institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el Parc, o els fins dels quals concorden amb els objectius d'esta Llei.

2. Els Patronats dels Parcs Nacionals estaran adscrits, a efectes administratius, a la Comunitat Autònoma on estiga situat el Parc Nacional. En el cas de Parcs Nacionals situats en diverses comunitats autònomes, estes establiran de comú acord l'adscripció del Patronat. En el cas de Parcs Nacionals de competència estatal estaran adscrits a l'Administració General de l'Estat.

3. La composició de cada Patronat, el seu règim intern de funcionament, i el nomenament del seu president haurà de ser competència de l'Administració a la qual estiga adscrit. El director-conservador del Parc formarà part del Patronat.

4. Independentment d'altres funcions que li puguen ser atribuïdes per les Administracions que en depenguen, són funcions dels Patronats:

a) Conèixer el compliment de les normes que afecten el Parc Nacional.

b) Promoure totes les gestions que considere oportunes a favor de l'espai protegit.

c) Informar el Pla Rector d'Ús i Gestió i les seues modificacions, així com els plans de treball i les inversions, o qualsevol desenvolupament sectorial que se'n derive.

d) Aprovar la memòria anual d'activitats i resultats, proposant les mesures que considere necessàries per a corregir disfuncions o millorar la gestió.

e) Informar sobre la programació anual d'activitats.

f) Informar sobre els projectes i propostes d'obres i treballs que es pretenguen realitzar en el Parc Nacional, i no estiguen continguts en els plans de treball i inversions.

g) Informar sobre les sol·licituds presentades a les convocatòries de subvencions finançades a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, que cal realitzar en l'àrea d'influència socioeconòmica.

h) Informar sobre aquells projectes desenvolupats en l'entorn del Parc Nacional que es considere que puguen tindre impacte significatiu o afectar els seus valors naturals.

i) Informar sobre possibles ampliacions del Parc Nacional.

j) Proposar normes i actuacions per a la més eficaç defensa dels valors del Parc Nacional.

k) Establir el seu propi Reglament de règim interior.

Article 19. *Desenvolupament sostenible en les àrees d'influència socioeconòmica.*

1. Amb la finalitat de promoure el seu desenvolupament sostenible, les Administracions Públiques, dins del seu àmbit competencial i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries podran concedir ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels Parcs Nacionals.

2. Les Administracions Públiques podran establir de manera coordinada plans de desenvolupament sostenible, que poden constituir per a això els corresponents consorcis i subscriure convenis de col·laboració amb la resta d'Administracions, institucions, i col·lectius implicats. Igualment podran posar en marxa programes pilot d'activació econòmica sostenible amb efecte social demostratiu en tota la Xarxa de Parcs Nacionals.

3. L'Administració General de l'Estat desenvoluparà, a fi de valorar «a posteriori» els efectes de les accions que finance a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, un mecanisme d'avaluació dels resultats obtinguts, amb la informació disponible i amb la que li proporcionen les comunitats autònomes.

Article 20. *Finançament i cooperació.*

1. L'Administració competent en la gestió de cada Parc Nacional habilitarà els crèdits necessaris per a la seua gestió ordinària, assegurant el compliment dels objectius establits en les seues respectives lleis declaratives i instruments de planificació.

2. L'Administració General de l'Estat habilitarà els crèdits necessaris per a l'exercici de les funcions establides en l'article 5, incloent-hi, en tot cas, els crèdits necessaris per al finançament íntegre dels programes d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa. Igualment sufragarà els gastos corresponents al funcionament del Consell de la Xarxa.

3. Amb independència de l'anterior, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes podran acordar, en el marc del Consell de la Xarxa, instruments de cooperació financera per a assegurar el compliment dels objectius d'esta llei i l'aplicació de les directrius bàsiques que s'establisquen en el Pla Director.

4. Podran acordar, igualment, la posada en marxa de programes multilaterals d'actuació en què, respectant en tot cas el principi de voluntarietat i sobre la base de l'aplicació de criteris de prioritat aprovats pel mateix Consell, l'Administració General de l'Estat assumisca el finançament d'aquelles actuacions singulars i extraordinàries que de comú acord s'identifiquen.

Article 21. *Accés a la informació i participació pública.*

1. En matèria d'accés a la informació relativa als Parcs Nacionals, s'haurà d'aplicar el règim previst en la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

2. En l'elaboració dels instruments de planificació dels Parcs Nacionals, s'assegurarà la transparència i la participació pública, i les decisions s'adoptaran a partir de diferents alternatives adequadament valorades, tenint en compte els objectius d'esta llei.

Article 22. *Acció Pública.*

Serà pública l'acció per a exigir davant dels òrgans administratius i els judicials l'observança del que estableix esta llei i les disposicions que es dicten per al seu desplegament i aplicació.

Article 23. *Infraccions i sancions.*

El règim sancionador aplicable als Parcs Nacionals serà l'establert en el Títol VI de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres. A més, les lleis declaratives dels Parcs Nacionals podran establir un règim sancionador específic per a cada un d'estos.

Disposició addicional primera. *Integració en la Xarxa de Parcs Nacionals.*

Els Parcs Nacionals declarats abans de l'entrada en vigor d'esta llei queden integrats en la Xarxa de Parcs Nacionals.

Disposició addicional segona. *Autorització per a la creació de l'Agència Estatal Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. S'autoritza el Govern per a la creació de l'Agència Estatal Xarxa de Parcs Nacionals, adscrita al Ministeri de Medi Ambient, l'objecte de la qual és exercir les competències que en esta llei s'atribuïxen a l'Administració General de l'Estat i, en particular, la coordinació de la Xarxa de Parcs Nacionals, amb la finalitat d'assegurar un marc adequat per a la conservació dels sistemes naturals més representatius, col·laborar en el compliment dels objectius dels Parcs Nacionals i aconseguir sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents Administracions Públiques.

2. Fins que es procedisca a la seua creació, les competències a què es referix l'apartat anterior hauran de ser exercides per l'Organisme Autònom Parcs Nacionals amb la seua actual configuració i regulació.

Disposició addicional tercera. *Pròrroga de la vigència del Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

El Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals, aprovat per Reial Decret 1.803/1999, de 27 de novembre, prorrogarà la seua vigència fins que el Govern approve un nou Pla Director.

Disposició addicional quarta. *Procediments de declaració i pèrdua de la condició dels Parcs Nacionals sobre aigües marines de competència estatal.*

En la declaració i pèrdua de la condició dels Parcs Nacionals sobre aigües marines de competència de l'Administració General de l'Estat, l'acord d'aprovació inicial de la proposta correspondrà al Govern de la Nació, i el requisit d'acord favorable de l'Assemblea Legislativa se substituirà per un informe preceptiu de les comunitats autònomes l'activitat del qual puga afectar la protecció de l'espai natural.

Disposició addicional quinta. *Pagament d'indemnitzacions.*

Les Administracions Públiques assumiran el pagament de les indemnitzacions per les limitacions en els béns i drets patrimonials legítims, establides en els Parcs Nacionals. Correspondrà a l'Administració General de l'Estat el pagament d'aquelles que deriven de la legislació bàsica en la matèria i del Pla Director de la Xarxa de Parcs Nacionals. Correspondrà a les comunitats autònomes el pagament de les indemnitzacions per les limitacions restants.

Disposició transitòria única. *Aplicació provisional de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres.*

Fins al moment en què les comunitats autònomes assumisquen la gestió dels Parcs Nacionals existents, estos espais es continuaran regint per la normativa anterior que els siga aplicable.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats els articles 19.3, 19.4, 22, 22 bis, 22 ter, 22 quater, 23, 23 bis, 23 ter, 23 quater, les disposicions addicionals primera i novena, així com l'annex I de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres; les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, quinta, sexta i setíma, així com la disposició final segona de la Llei 41/1997, de 5 de novembre; i totes les disposicions

que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix esta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Esta llei, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 1.23.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació bàsica de protecció del medi ambient, té caràcter bàsic, excepte la disposició addicional segona, i sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

2. Tenen, així mateix, caràcter bàsic, a l'empara de l'article 1.13.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, els articles 5.1.j) 12.3 i 19.

Disposició final segona. *Adequació dels Parcs Nacionals existents en la present Llei.*

Les Administracions públiques adoptaran, en un termini màxim de deu anys a partir de l'aprovació de la present Llei, les mesures necessàries per a adequar la situació dels Parcs Nacionals ja declarats a l'entrada en vigor d'esta llei a les determinacions contingudes en els articles 9 i 13 d'esta, amb l'excepció del relatiu a les superfícies mínimes establides en l'article

9.1.c) Les Administracions Públiques promouran la celebració d'acords voluntaris en els casos en què l'adequació afecte dret de tercers.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seues competències, dictarà totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que preveu esta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

SISTEMES NATURALS ESPANYOLS

1. Sistemes naturals terrestres espanyols a representar en la Xarxa de Parcs Nacionals

Matolls supraforestals, pastius d'alta muntanya, estepes llenyoses d'altura i terregallers.

Formes de relleu i elements geològics singulars del massís Ibèric i les serralades Alpines.

Formacions i relleus singulars de muntanya i alta muntanya.

Sistemes naturals singulars d'origen glaciari i periglaciari.

Sistemes naturals singulars d'origen kàrstic.

Bosc mixtos atlàntics del pis de planter o muntanyés.

Rouredes, fagedes i bedolls.

Rouderes.

Alzinars, carrascars, suredes i ullastrars.
Avetars i pinsapars.
Pinedes, sabinars i ginebrars.
Garrigues xeròfiles mediterrànies.
Estepars mediterranis, espartars i albardinars.
Sistemes i formacions associades a les conques terciàries continentals i marines.
Zones desèrtiques costaneres i d'interior.
Bosc de laurisilva.
Mont verd de fageda-bruguera.
Tabaibals-cardonals i altres formacions termomacaronèsies.
Cursos d'aigua i boscos de ribera.
Canons fluvials sobre relleus estructurals.
Depòsits i formes amb modelatge singular d'origen fluvial i eòlic.
Costes, penya-segats, dunes i depòsits litorals.
Aiguamolls i llacunes d'alta muntanya.
Llacunes halòfiles, saladars i algepsars.
Llacunes d'aigua dolça, canyissers, bogars i jonqueres, i herbassars de «taula» amb entollada temporal.
Aiguamolls costaners i marenys litorals.
Sistemes naturals singulars d'origen volcànic.

2. Sistemes naturals marins espanyols a representar en la xarxa de parcs nacionals

Sistemes associats a emanacions gasoses submarines.

Fons detrítics i sedimentaris.

Bancs de corals profunds.

Fons de Mãerl.

Comunitats coral·lígenes.

Praderies de fanerògames marines.

Àrees pelàgiques de pas, reproducció o presència habitual de cetacis o grans peixos migradors.

Grans muntanyes, coves, túnels i canons submarins.

Comunitats singulars de grans filtrants: esponges, ascídies i briozous.

Comunitats d'algues fotòfiles o laminarials.

Comunitats de substrat dur amb poblaments d'algues fotòfiles o esciàfiles.

Ribes i escarpes de pendent pronunciat.

Baixos rocosos.

7786 LLEI ORGÀNICA 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats. («BOE» 89, de 13-4-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

Des de la promulgació de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, han passat cinc anys. En este període s'han detectat algunes deficiències en el seu funcionament que n'aconsellen la revisió. A més, altres elements de l'entorn han canviat i induïxen també a realitzar modificacions. Entre estos fets es troben els acords en política d'educació superior a Europa i l'impuls que la Unió Europea pretén donar a la investigació en tots els seus països membres. Estes circumstàncies aconsellen la correcció de les deficiències detectades i la incorporació d'alguns elements que milloren la qualitat de les universitats espanyoles.